

Vedersen, J.; Petersen, J.; Rasmussen, J.; Rasmussen, R.; v. Stöcken; Tang; Thalbiger; Unsgaard; Wessely; Bertelsen; Biering; Bloch; Borgen; Bruhn; Christensen, B.

Stemte ikke.

Andræ.

Fraværende.

Christensen, J.; Kirck; Lüttichau; Maynig; Nielsen; Schou; Simony; Beutner.

Formanden: Den næste Sag, til hvilken vi saaledes gaae over, er Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1856 til 31te Marts 1857. Det er til tredie Behandling denne Sag foretages*); der er ikke fremkommet noget Undringsforslag.

Wessely: Det nærværende Forslag er grundet paa en Anskuelse, som jeg ikke kan ansee for rigtig, men som jeg anser for skadelig. Det er navnlig med Hensyn til den Adskillelse, der finder Sted i Finantsvæsenet; det er med Hensyn til, at den ministerielle Ansvarlighed ikke fremtræder klart, at jeg ikke troer, at disse Principer ere rigtige. Jeg kan derfor ikke stemme for Loven.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, oplæstes

Finantslov for Aaret 1856—1857,

(see Anhang Sp. 601)

og vedtoges med 31 Stemmer imod 1.

Formanden: Loven bliver nu at tilfille Consellspræsidenten.

Den følgende Sag paa Dagsordenen er 2den**) og sidste Behandling af Sagen angaaende Forberedelse af Valg for Landsstingets Vedkommende af to Lønnede Revisorer for Statsregnskabet for Finantsaaret 1855—56. Der er ikke fremkommet noget Undringsforslag.

*) 2den Behandling findes Spalte 924 ff.

**) 1ste Behandling findes Sp. 948 ff.

Ordføreren (Lehmann): Jeg skal som Ordfører kun tillade mig at bemærke, at naar der staaer i § 4: „Antegningerne skulle gjennem Finantsministeriet indsendes til vedkommende Ministerium“ og det i samme Paragraphs Slutning hedder: „af Vedtegningerne meddeles Finantsministeriet en Gjenpart“, saa maa derved naturligtvis forstaaes Kongerigets Finantsminister. At det for Diebliffet er Indenrigsministeren, det er et Arrangement, som er truffet mellem vedkommende Ministre, og som er os uvedkommende. Rigsdagen gaaer ud fra den Forudsætning, at der med Hensyn til Finantsernes Forvaltning altid staaer en Finantsminister ligeover for samme, som er den ansvarlig.

Wessely: Udvalgets Forslag gaaer ud fra en Forudsætning, uden at det vides, om denne Forudsætning vil finde Sted eller ikke. Udvalget har motiveret det derved, at det Spørgsmaal foreligger til Afgjorelse, om Rigsdagen skulde gaae et Skridt videre med Hensyn til den Paastand, at Regnskabet i sin Heelhed pro 1855—56 skulde forelægges Rigsdagen. Det forekommer mig nu, at naar dette Spørgsmaal ikke er kommet til Afgjorelse — og det er jo kun en Henspilling, som er gjort i Betænkningen, der er ikke fremsat noget Forslag i saa Henseende, hvorover der skal afstemmes — saa maa det blive den tilkommende Statsrevisions Pligt, naar den i sin Tid modtager Regnskabet, at gjøre Beretning derom til Rigsdagen, for at det Spørgsmaal kan blive afgjort, om Rigsdagen er tilfreds med det Regnskab, som er fremlagt, eller om den fordrer et andet; thi det forekommer mig ikke, at Statsrevisorerne ville kunne gaae ind paa at behandle et Regnskab af den Natur. Rigsdagen vil sige: „Ja, det er ganske godt, men det er ikke et Regnskab, som det tilkommer Rigsdagen at tage Beslutning over.“ Jeg skal tilføie med Hensyn til de Grunde, der af Udvalget ere anførte for, at der ikke tilkommer Rigsdagen en saadan Myndighed over Regnskabet i dets Heelhed, men kun til den 2den Oktober, at de ikke forekomme mig at sige Meget. For mig stiller det sig saaledes, at Rigsdagen, som har givet Finantsloven, ogsaa maa have Myndighed til at forlange, at Regnskabet for Fi-